

19 Δεκεμβρίου 2024

Ο άγιοι Μάρτυς Βονιφάτιος και η οσία Αγλαΐα οι Ρωμαίοι

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Τον καιρό του Διοκλητιανού, ανθύπατος της Ρώμης ήταν κάποιος πλούσιος και διακεκριμένος, που ονομαζόταν Ακάκιος. Ο ανθύπατος είχε μία όμορφη κόρη, την Αγλαΐα. Την αγαπούσε πολύ και φυσικά της έκανε όλα τα χατίρια. Η ίδια ήταν πανέμορφη και ακόλαστη. Είχε δε έναν όμορφο δούλο που τον χρησιμοποιούσε σαν φίλο και εραστή. Και οι δύο μαζί περνούσαν τις ημέρες τους με λογής - λογής ασωτίες, παρασυρμένοι διαρκώς, όλο και περισσότερο, από το ακόρεστο ερωτικό τους πάθος. Κάποια ημέρα η Αγλαΐα άκουσε για τα άγια λείψανα των μαρτύρων που θαυματουρούσαν και ευωδίαζαν.

Διέταξε λοιπόν να πάει ο Βονιφάτιος στη Μικρά Ασία μαζί με άλλους δούλους και να της φέρει μερικά. Ο Βονιφάτιος της είπε τότε αστειευόμενος: «Θα δεχόσουν και

το δικό μου λείψανο;». Φυσικά η Αγλαΐα γέλασε χωρίς να γνωρίζει τι θα συμβεί. Ο Βονιφάτιος έφθασε τελικά στη Μ. Ασία και προσπάθησε να πραγματοποιήσει την επιθυμία της κυράς και ερωμένης του. Έψαξε και βρήκε πολλά άγια λείψανα. Για το καθένα από αυτά ρωτούσε την ιστορία του πεθαμένου αγίου, μάθαινε και για το μαρτύριό του. Ο Βονιφάτιος ακούγοντας όλα αυτά τα θαυμαστά, θέλησε να γνωρίσει περισσότερα για την πίστη των αγίων. Σιγά - σιγά, μια μεταστροφή συνέβη μέσα του. Ο Βονιφάτιος ένιωσε το ιερό κάλεσμα και βαπτίσθηκε χριστιανός. Φυσικά καταδόθηκε και συνελήφθη. Βασανίσθηκε τελικά και παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο, χωρίς να προδώσει τη νέα του πίστη. Αμέσως μετά τον θάνατό του οι άλλοι δούλοι μετέφεραν το νεκρό σώμα του πίσω στη Ρώμη και το παρέδωσαν στην έκπληκτη Αγλαΐα. Η άσωτη Ρωμαία έμεινε ακόμα πιο έκπληκτη όταν ανακάλυψε ότι το ιερό λείψανο άρχισε να ευωδιάζει και να θαυματουργεί. Η Αγλαΐα έμαθε όλη την ιστορία του αγίου μάρτυρα, μεταμελήθηκε, πίστεψε και αυτή και άρχισε φιλανθρωπικό έργο. Τελικά και η Αγλαΐα αξιώθηκε με την αγιοσύνη. Και οι δύο άγιοι γιορτάζουν στις 19 Δεκεμβρίου.

Απολυτίκιο. Ήχος δ΄ . Ταχύ προκατάλαβε.

Μαρτύρων την εύκλειαν, ιχνηλατήσας θερμώς, Χριστόν ωμολόγησας, επί απίστων στερρώς, σοφέ Βονιφάτιε, όθεν καθάπερ πλούτον, αδαπάνητον Μάρτυς, δέδωκάς σου το σώμα, τη σεμνή Αγλαΐα, εξ ού τω κόσμω πηγάζει, ρώσις και έλεος.

Κοντάκιον. Ήχος δ΄ . Επεφάνης σήμερον.

Ιερείον άμωμον, εθελουσίως, σεαυτόν προσήγαγες, τω εκ Παρθένου διά σε, τεχθήναι μέλλοντι Άγιε, στεφανηφόρε σοφέ Βονιφάτιε.

Πηγή για το κείμενο: http://palioahrista.blogspot.com/2008/12/blog-post_8501.html

Πηγή για την εικόνα: http://www.christopherklitou.com/icon_19_dec_boniface_aglais_of_rome_gregentius_of_ethiopia